

Artikel 1

Anvendelsesområde, definitioner og aktivitetsbegrænsning

1. Dette direktiv finder anvendelse på udstedere af elektroniske penge.

2. Det finder ikke anvendelse på de institutter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 3, i direktiv 2000/12/EF.

3. I dette direktiv forstås ved

- a) »udsteder af elektroniske penge«: et foretagende og enhver anden juridisk person, der udsteder betalingsmidler i form af elektroniske penge, bortset fra et kreditinstitut som defineret i artikel 1, nr. 1, første afsnit, litra a), i direktiv 2000/12/EF
- b) »elektroniske penge«: en pengeværdi som repræsenteret ved et krav på udstederen, der er:
 - i) lagret på et elektronisk medium
 - ii) udstedt efter modtagelse af midler, der ikke kan beløbe sig til mindre end den udstedte pengeværdi
 - iii) anerkendt som betalingsmiddel af andre foretagender end udstederen.

4. Medlemsstaterne forbyder personer eller foretagender, der ikke er kreditinstitutter som defineret i artikel 1, nr. 1, første afsnit, i direktiv 2000/12/EF, at udøve virksomhed i form af udstedelse af elektroniske penge.

5. Elektroniske pengeudstederes virksomhed må, bortset fra udstedelse af elektroniske penge, kun omfatte:

- a) levering af nært forbundne tjenester af finansiel eller anden art, f.eks. administration af elektroniske penge gennem udførelse af driftsmæssige og andre accessoriske funktioner i forbindelse med udstedelse af elektroniske penge, samt udstedelse og administration af andre betalingsmidler med udelukkelse af enhver form for ydelse af kredit, og
- b) lagring på det elektroniske medium på vegne af andre foretagender eller offentlige institutioner.

Udstedere af elektroniske penge må ikke besidde kapitalandele i andre virksomheder, medmindre disse virksomheder udfører driftsmæssige eller andre accessoriske funktioner i forbindelse med elektroniske penge, der udstedes eller distribueres af den pågældende udsteder.

Artikel 2

Anvendelse af bankdirektiverne

1. Medmindre andet er udtrykkeligt anført, gælder for udstedere af elektroniske penge kun henvisningerne til kreditinstitutter i direktiv 91/308/EØF⁽¹⁾ og direktiv 2000/12/EF, undtagen dettes afsnit V, kapitel 2.

2. Artikel 5, 11, 13, 19, artikel 20, stk. 7, artikel 51 og 59 i direktiv 2000/12/EF finder ikke anvendelse. Ordninger for gensidig anerkendelse som omhandlet i direktiv 2000/12/EF finder ikke anvendelse på elektroniske pengeudstederes virksomhed bortset fra udstedelse af elektroniske penge.

3. Modtagelse af midler som omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra b), nr. ii), udgør ikke et indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler, jf. artikel 3 i direktiv 2000/12/EF, hvis de modtagne midler øjeblikkeligt veksles til elektroniske penge.

Artikel 3

Genindløselighed

1. Ihændeoveren af elektroniske penge kan i gyldighedsperioden anmode udstederen om at få dem indløst til pariværdi i mønter og sedler eller ved overførsel til en konto uden andre omkostninger end dem, der er strengt nødvendige for at gennemføre transaktionen.

2. Kontrakten mellem udsteder og ihændeoverer skal klart præcisere betingelserne for genindløsning.

3. Kontrakten kan fastsætte en minimumstærskel for genindløsning. Tærsklen kan ikke være højere end 10 EUR.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge (EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77).